

ת"פ 8484/01 - מדינת ישראל, המאשימה נגד א.ב.ש., הנאשם

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 8484-01 מדינת ישראל ני ב.ש.

בפני:
בעניין:
מדינת ישראל - המאשימה
ע"י תביעות ירושלים
נגד:
א.ב.ש. - הנאשם
ע"י ב"כ עו"ד טליה רם

זכור דין

כתב האישום המתוקן

הנאשם הודה בעובדות ובUberot המנויות בכתב האישום המתוקן מיום 2.1.2019, בכך שביצע עבירה של תקיפה סתם, 3 עבירות של היזק לרכוש בمزיד, ניסיון תקיפה סתם ו-2 עבירות אויומים, כל זאת בגין לסעיפים 379+25, 379, 452 ו-192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - **חוק העונשין**), בהתאם.

מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי בלילה שבין 3.11.2017 ל-4.11.2017 באxxxxx, ניסה הנאשם לתקוף את המטלוננט שלא כדין ולא הסכמתה. בנוסף הוא איים על המטלוננט ועל אמה (להלן - **האם**) בפגיעה שלא כדין בגוף, בחירותן מתוך מטרה להפחידן ולהקניתן. עוד גרם הנאשם נזק לרכוש בمزיד, השיר למטלוננט ולאמה. באותו נסיבות, על רקע סיוםה של מערכת יחסים רומנטית בין הנאשם למטלוננט, בדרכה של המטלוננט לביתה באxxxxx, היא עצרה ברחוב בשכונת מגוריה. כשהבחינה בנאים יצא ממוניית ליד ביתו שאלת: "למה אתה מתנהג ככה". בתגובה ירక הנאשם עבר המטלוננט. הנאשם פתח את דלת הרכב דרך חלון הרכב הפתוח, נכנס לתוך הרכב שבו הייתה המטלוננט והתיישב במושב שליד הנהגה. המטלוננט ביקשה מהנאשם לצאת מרכבה אך הוא התעלם מבקשתה. בהמשך תפס הנאשם מראה פנורמית פנימית ברכב, עקר אותה ממוקמה והשליכה למושב האחורי. בנוסף הוא השיליך את שלט מפתח הרכב, זה נשבר. בהמשך לקח הנאשם הנheid של המטלוננט והשליך אותו החוצה. מסך הטלפון נשבר. משהגעה המטלוננט לביתה, העירה את האם וסייעה לה על מעשי הנאשם. בצדתו של השתיים לכיוון תחנת המשטרה, בחניון בניין מגוריהן, הבחינו בנאים מחייב להן. המטלוננט אמרה לאמה שהזו הנאשם שתקף אותה, והאם שאלתאות: "איך אתה לא מתייחס לתקוף בחרורה"? הנאשם הושיט יד שמאל לעבר האם ואים על שתייה: "אם הבת שלך עוד הפעם תעקוף אחריו אני אשבור לה את הרגל, שמעת מה אני אומר לך ליד המצלמה?". האם הדפה את הנאשם והשיבה לו: "היא לא תתקרב אליו, הבנתי אותך". בהמשך, הנאשם הלך בעקבות המטלוננט ואמה לכיוון רכבן ושוב אים: "אם הבת שלך עוד הפעם תרדוף אחריו, תעקוף אחריו או כל דבר, אני לא עונה הבנת? אני יכול להיות אחלה בן אדם משוגע". המטלוננט ואמה הלכו לכיוון הרכב וניסו להיכנס אליו, ואולם הנאשם חסם את דרכה של האם, דחף

אותה אמר לה שהוא בא לדבר אתה, כי עם המתלוונת אי אפשר לדבר, והמתלוונת תזהר ממנו.

מהלך הדיון

בתחילת הוגש כתוב אישום נגד הנאשם ונאשם נספ. אלא שלnocח החלטת חברי, כב' השופט יצחק שמעוני, הופרד המשפט, ובית המשפט הורה למאשימה להגיש כתוב אישום חדש כלפי הנאשם בלבד במסגרת תיק זה, וכך נעשה. בהמשך, כפר הנאשם במיחס לו, והתיק הועבר לחברתי, כב' השופטת הבכירה שרון לאר-బבל, לשם שמייעת הריאות. אלא שהצדדים הגיעו להסדר טיעון טרם שמייעת הריאות, כתוב האישום תוקן וה הנאשם הודה בו, ונשלח לשירות המבחן להכנות תסקירות.

בהמשך, בדין שהתקיים ביום 1.7.2019, לאחר קבלת התסקיר צוין כך:

"ב"כ המאשימה טוען לעונש: מגיש ר"פ. לא הצליחנו להבין האם המאסר על תנאי חל או לא. הוא נדון ל - 4 חודשים עבודות שירות וכותב שהמאסר על תנאי יכול מיום שחרורו. למעשה יום סיום העבודות

שירות. לא הצליחנו להשיג מתי הוא סיום. **אני מקבל את הערת ביהם"ש שהנתנאי איננו חל.**

ב"כ הנאשם: לאור הערת ביהם"ש, ומבלתי שהדבר היה כל ויתור על טענה מטענוינו נסכים לשollow את הנאשם לממונה על עבודות השירות וזאת לאור עמדת המאשימה בתיק זה" (עמ' 7, ש' 11-6).

לפיכך, נשלח הנאשם אל הממונה על עבודות השירות לשם קבלת חוות דעת בעניינו.

תסקיר שירות המבחן ורישומו הפלילי של הנאשם

מהتفسיר שהוגש בחודש יוני 2019 עולה, כי הנאשם בן 25, רווק ועובד כתבח במסעדה ומתגורר עם משפחתו באקסקס. שירות המבחן כולל את קורותיו של הנאשם וקורות משפחתו הגרעינית. הוריו של הנאשם התגרשו כשהיה קטן וקשריו עם האב רופפים. הוא סיים 12 שנים לימוד והחל לעבוד בעבודות מזדמנות בתחום המזון. בשל קשיי קשב ורכיב סבל מבעיות להתחميد במערכות החינוך והחליף מסגרות, ובמהמשך בשנות התבגרותו חבר לנעור שלוים, והחל לצרוח לרעה אלכוהול. באותו גיל 18, ביצע עבירות אלימות של חבלה ע"י שניים או יותר ופיצעה, בגין ריצה מאסר בעבודות שירות [ת"פ (נוער י-ם) 11581-08-11 מיום 12.3.2014 (להלן - **תיק התנאי**), ותלו依 ועומד נגדו עונש מאסר על-תנאי של 3 חודשים בגין עבירות אלימות מסווג עונן למשך 3 שנים "מיום שחזרו" (להלן - **המאסר המותנה**). בשל אותו תיק, הופטר הנאשם משירות צבאי. אשר לנטיית אחריות בתיק זה, שירות המבחן התרשם, כי הנאשם התקשה ליטול אחריות מלאה למשעו והתקשה לבחון את חומרתם באופן עמוק. לדבריו המעשים נבעו מחוסר אונים, ותסכול בשל אופי הקשר עם המתלוונת. לדבריו בעת ביצוע המעשים היה תחת השפעת אלכוהול. לטעמו של שירות המבחן הנאשם הקשה לבחון את התנהלותו הבלתיית וחתך זאת התרcz במחקרים אותם שלם במסגרת ההליך המשפטי. עם זאת הביע הנאשם חרטה על המעשים, הבין שפועל באופן לא מידתי וצריך היה לפתור את הקונפליקט באופן אחר ללא אלימות. שירות המבחן לא הצליח ליצור קשר עם המתלוונת. הנאשם לא הביע מוטיבציה מספקת להשתלב בטיפול בתחום שליטה בכיסים או בתחום האלכוהול. שירות המבחן העירק, כי למרות גישתו של הנאשם לשורשי התנהגותו, נטילת אחריות וחלקית וחוסר רצון בטיפול, הוא הביע צער על מעשיו וחווה את ההליך המשפטי כמטלטל. لكن שירות

המבחן לא בא בהמלצת טיפולית או עונשית ביחס לנאשם.

חוות דעת הממונה על עבודות השירות

הממונה על עבודות השירות עמד על מאפייניו של הנאשם, וקבע, בסופו של דבר, כי הוא כשיר לבצע עבודות שירות וכך גם המליך. עם זאת ציין הממונה בסעיף 4.2 לחווות דעתו, כי הנאשם ריצה את עונש המאסר של 4 חודשים עבודות שירות על פני תקופה של 7 חודשים, במהלךה "היה שלילי וכל ריבוי בעיות ממשמעת ושימוש". יצין, כי על-סמן חוות הדעת, תאריך סיום ריצוי העבודות היה ביום 4.11.2014.

ראיות לעונש

במסגרת הראיות לעונש הגישה המאשימה את רישומו הפלילי את הנאשם ואת המאסר המותנה.

התרתי לسانגורית להגיש לבית המשפט את הودעתו של הנאשם במשפטה, למרות התנגדות המאשימה, וזאת לאחר שלא סברתי, כי יש בכך לשנות מהnisיות המוסכמתות המפורטות בכתב האישום המתוון. במסגרתה ההודעה, הנאשם הודה במינויו לו (ש' 20-16) אך ציין כי מעשי נבאו מוחסר אונים מכך שלטענתו, המתлонנת עקבה אחריו (ש' 18-17). דברים דומים שעלו מتسקיר שירות המבחן, כאשר היה תחת השפעת אלכוהול (ש' 41-37). הסניגורית הגישה את ההודעה על-מנת להוכיח כי הנאשם נشرط בפניו כתוצאה מכך שנחף ע"י אמה של המתלוננת, כעולה מדבריו ומהଉרכתו החוקרי (ש' 64-65).

טייעונים לעונש

אשר לטיעונים לעונש, הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית.

mach, ב"כ המאשימה עתר להטלת עונש של 9 חודשים הכלל גם את הפעלת המאסר המותנה בגין 3 החודשים שהוא חייב הפעלה לטענותו, בשל הרשותו בכתב האישום המתוון במספר עבירות המפעילות את התנאי, זאת על בסיס מתهام נתען שבין 6 ל-18 חודשים מאסר.

מайдך, הסניגורית הדגישה את נסיבותו האישיות של הנאשם, את רצונו לפצות את המתлонנת על נזקיה (צורתו אסמכთאות לעניין גובה הנזק) ואת השלב שבו נמצא הנאשם בחיים, במסגרתו הוא עובד בעבודה מסודרת ומוערך ע"י מעסיקו (הוגש מכתב), וכן עתירה להטלת עונש של מאסר על-תנאי, פיצוי ושל"ץ. כמו כן הוגש רכיב חלוף הזמן.

תחולת המאסר המותנה

בموقع הטיעונים לעונש עלתה שאלת תחולתו של המאסר המותנה. אבהיר. בתיק התנאי נקבע, כי מדובר במאסר מותנה לתקופה של 3 חודשים בכל עבירות אלימות מסווג עונן, במשך 3 שנים מיום השחרור. אלא שעיל הנאשם הוטל

כאמור, בדיון מיום 1.7.2019 טען ב"כ המאשימה, כי "לא הצליחנו להבין האם המאסר על-תנאי חל או לא" וכי התאריך הקובע הוא "יום סיום עבודות השירות". עוד נטען כי "לא הצליחנו להשיג מתי הוא סיום". מיד לאחר מכן נרשם: "**אני מקבל את הערת בהםם"ש שה坦אי איננו חל.**"

והנה, בדיון שלפני ביום 2.12.2019, טען ב"כ המאשימה, כי המאסר המותנה חל גם חל, ואף מדובר במאסר מותנה חב-הפעלה. לטענת ב"כ המאשימה "בדיון ביום 1.7.2019 לא ידענו מתי רצוי עבודות השירות [ה]סתומים ואני מאשר שבספרוטוקול נרשם מפי ב"כ המאשימה כי 'אני מקבל את הערת בהםם"ש שה坦אי איננו חל'. יחד עם זאת אני אומר, שרק כתת הוגשה חוות"ד של הממונה ובה מצוי המידע החסר. לנוכח סיום רצוי עבודות השירות, אנו סבורים כי המאסר המותנה, חל" (עמ' 10, ש' 14-10).

בתגובה אמרה הסניגורית, כי "לא הייתה שום מניעה לברר מתי הסתיימו עבודות השירות עוד בחודש يول'. להמתין לחוויה"ד של הממונה שתתקבלו היום וללמוד ממנה רק היום מבלי ליזום דבר ולצרכ' לזהה את הצהרת ב"כ המאשימה בדיון הקודם, לפיה הוא מקבל את עדמת ביהם"ש שה坦אי איננו חל, لكن התביעה מנועה מלהעלות היום את הטענה הזאת. לא ארוחיב את הדיבור על כך שמדובר בהסתמכות. הדרך הייתה פשוטה בידיהם לברר, וגם אם היו רוצים לבטל את ההצהרה אז יכולו לעשות זאת לפני חודשים רבים".

לאחר שشكلתי בדבר, אני סבור כי התנהלותה של המאשימה במקרה זה אינה ראויה, וזאת בלשון המעטה. מצופה מהמאשימה, כי תנגד בהגינות ובקיפות, במיחוד שעה שמדובר בהליך פלילי, בדיוני נפשות ובחירותו של אדם. הזכות להליך הוגן היא זכות יסוד חוקתית על-חוקית של כל חמוד ונאשם במשפט הישראלי, כפי שנקבע לא אחת, ובין היתר בע"פ 5121/98 **משכروب נ' מ"** (יום 6.4.2006):

67. כאמור, בית-משפט זה הכיר בזכות להליך הוגן כזכות יסודית ובסיסית מינימום ימימה. הצעת חוק יסוד: זכויות במשפט, ה"ח התשנ"ד 335, הציעה לעגן מפורשות את הזכות למשפט צדק ולהליך הוגן בחקיקת יסוד, אולם עד כה טרם נתקבלה הצעה זו. רבים סבורים כי עם חקיקתו של חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, הזכות להליך פלילי הוגן זכתה למעמד חוקתי על-חוקי. בעמדה זו יש טעם רב. פגיעה שלא כדין בזכות להליך הוגן בפלילים עלולה לפגוע בזכותו החוקתית של הנאשם לחירות לפי סעיף 5 לחוק היסוד. כן עלולה היא לפגום בהערכתו העצמית של הנאשם וליצור אצלו תחושה של ביזוי וחוסר אונים כאילו היה כלי משחך בידיהם של אחרים, עד כדי פגעה בזכותו החוקתית לכבוד לפי סעיפים 2 ו-4 לחוק היסוד.....".

התביעה אינה יכולה להישמע בשני קולות באותו הליך, בהפרש של חודשים ספורים בין ההצעה אחת להצהרה אחרת. צודק לחולוטן ב"כ הנאשם, בכך שלו ביקשה התביעה לשנות את עמדתה, יתכן שהייתה רשאית לעשות כן, ברשות בית

המשפט, בדרך הרואה, דהינו, לפנות לבית המשפט לאחר בדיקה ודרישה (שאינם מסובכים כלל ועיקר, אל מול הממונה על עובדות השירות), ולבקש לעין חדש בהחלטת בית המשפט בעניין תחולת המאסר המותנה, ולאפשר היערכות מבעוד מועד של הנאשם ובאות-כך לאפשרות זו. למשל עשתה כן בפרק זמן סביר, ומושלא ביצעה כל בירור אקטיבי של שאלת סיום רצויו עבורות השירות בתיק התנאי, בין يول' לדצמבר (והרי לא הייתה כל מניעה לעשות כן), התביעה אינה רשאית להפתח עתה את הנאשם ואת ב"כ בעמדה חדשה, לרעת הנאשם, במועד השמעת הטיעונים לעונש. מדובר בפגיעה קשה בזכותו של הנאשם, מעבר לפגיעה בעקרון ההסתמכות על הבטחה שלטונית, כפי שבאה לידי ביטוי בדיון מחדש يول'.

לפיכך, עתירתה של המאשימה להפעלת עונש המאסר המותנה נדחתת, מבלי להידרש ליתר הטענות שהועלו בהקשר זה.

קבעת מתחם העונשה - מתחם העונשה צריך להתיחס לעקרון ההלימה, הנוגעليس לערוך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מדיניות העונשה הנווגת ונסיבות ביצוע העבירה.

אשר לערוך המוגן-הعبירות אותן ביצע הנאשם נועדו לפגוע בשלות נפשו, בביטחון העצמי ובאוטונומיה של המתлонנת,واجب כך, בשל הנסיבות, נפגעו אותם ערכים מוגנים גם ביחס לאמה של המתлонנת, וביחס לקניין של השתיים. בנסיבות העניין, מידת הפגיעה בערכים המוגנים בינויו, ולטעמי, אין חשיבות לטענות הנאשם כי הוטרד ע"י המתлонנת או נشرط ע"י אמה, שכן תגבורתו במקרה בלתי מידתית, אלימה וקיצונית, ללא כל יחס לעויל, שאולי חש שנgrams לו מצד המתлонנת.

נסיבות הקשורות ביצוע העבירה, לפי סעיף 40ט' לחוק העונשין - בין הנסיבות הקשורות ביצוע העבירה יש לשקל את אלה, לעניין קביעת המתחם: מדובר בעבירה שגם אם לא תוכננה, נסיבותיה מלמדות על תקופת המתлонנת ואמה בתוך רכב המתлонנת ואחר כך בתוך חניון ביתן. עוד מעלות הנסיבות, כי הנאשם יכול היה להפסיק את התנהגותו העברינית בכל עת, אך לא עשה כן, והאריע נמשך זמן לא קצר ואף הסלים. צricht אלכוול מוגברת, והתנהגות הנאשם בנסיבות אלו, אין מהוות נסיבות לכולו, אלא נסיבות לחומרה; מכאן גם, שה הנאשם אחראי באופן מלא למעשים, וכי שצינתי, אין מקום להצדיק מעשים אלו, אף לא ברמה הتسويיקטיבית של תחשות הנאשם כי המתлонנת עקרה והטרידה אותו; נגרם נזק לנפש, לגוף ולרכוש, והאריע עלול היה להסתומים באופן גרווע יותר; אני רואה חומרה יתרה בכך שההנאים פעל באלימות, הן כלפי המתлонנת ורכושה והן כלפי אמה, מבלי שנוכחות האם הרתעה אותו - הדבר מלמד על עצמת רגשותיו והקושי שלו למתנם.

מדיניות העונשה הנווגת - מנעד העונשה בעבירות מסווג זה הוא רחב מאד. יחד עם זאת מפנה לרע"פ 4265/15 **דדון נ' מ"י** (ימים 22.6.2015) שם אושר מתחם עונשה שבין 3 חודשים ל-14 חודשים, ונגזרו 4 חודשים מאסר בפועל, בשל נסיבות של תקופה בעל פאב (תפיסתו וڌחיפותו), ואיומים עליו ברצה. שם הנאשם לא מתאים לרצויו מאסר בעבודות שירות, שנשקל בנסיבות העניין. בנסיבות חמורות יותר של תקיפה חבלנית כלפי זקן, איומים והיזק לרוכש, אושר עונש מאסר של 6 חודשים עבודה שירות, על בסיס מתחם שבין 5 ח' מאסר לרבות עבודות שירות ועד 20 חודשים מאסר [ת"פ (רחובות) 18772-01-14 **מ"י נ' שורץ** (ימים 4.3.2015)]. מכאן, שעתירת העונשת של המאשימה

בנסיבות העניין, מופרצת. מנגד אצ'ין, כי הפסיכה אליה הפנטה הסניגורית אינה דומה מבחינה נסיבותיה, ולכן מתחם המתחל במאסר על-תנאי ושל"ז אינו עומד בקנה אחד עם עקרון ההלימה, בנسبותינו.

מתחם הענישה - לפיכך, מתחם הענישה צריך לעמוד על חודשיים מאסר לרבות בעבודות שירות, ועד 12 חודשים מאסר בפועל.

נסיבות שאין קשר ביצוע העבירה לפי סעיף 40"א לחוק העונשין - ניתן לתת משקל לנسبות הבאות שאינן הקשורות ביצוע העבירה, במסגרת גזרת העונש בתוך המתחם: בהתחשב בעמדת המאשימה, כי מאסר יכול להיות מרווחה בעבודות שירות, לא סבירתי כי מדובר בענישה שנזקקה רב מדי בנסיבות העניין. נתתי דעתך לכך שהנאשם התקדם בעבודתו, ומהמכתב של המעסיק עולה, כי הרוחקת הנאשם מעובdotו תפגע בפעולות 사업 ובענשם עצמו. יחד עם זאת הדבר מהו אף שיקול בכלל שיקולי הענישה; הנאשם לא נטל אחריות מספקת למשעו, הוא ממשיך להחזיק בעמדות קורבניות, וסבירו, כי אין זכות לטיפול בתחום שליטה בכיסים או צריכת אלכוהול (שהייתה ברקע למשעים כאן) - כל אלו, יחד עם עברו הפלילי ביצוע עבירות אלימות קשות, תלמידים כי הנאשם לא למד את הלחק באופן אמייתי, כן ומעמיך, וכל עוד הוא מחזיק בעמדות קורבניות כאמור, ושולל טיפול, הוא אכן זכאי ליהנות מהקללה מעבר לעמדתה המקלה של המאשימה בתיק זה; לא למותר לצין, כי שירות המבחן לא בא בכל המלצה טיפולית או עונשית בעניינו של הנאשם, מאותן סיבות בדיק; הנאשם נכון לפצצת את המתלוונות.

המקום במתחם - בכלל הנسبות יש להעמיד את הנאשם עד לאמצע מתחם הענישה.

גירת הדין

לפיכך, אני מחייב לגוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 חודשים מאסר, אשר ירכזו בעבודות שירות, החל מיום 9.2.2020, אשר ירכזו בגין הובוטני בירושלים, וזאת

על פי חוות דעת הממונה על עבודות השירות. על הנאשם להתיצב ביום זה עד לשעה 08:00 במשרד הממונה על עבודות שירות בbara שבע לתחילת ריצוי עונשו. מובהר בהזה כי הפרת הוראות הממונה ואי-עמידה בכללים הנוגעים לריצוי עבודות השירות עלולים להביא להפקעת העבודות ולהמרת העונש בעונש מאסר של ממש. לנוכח התנהלותו של הנאשם במסגרת ביצוע עבודות השירות הקודמות, הנאשם מזוהה ביתר שעת, מפני אפשרות הפקעת העבודות למאסר בפועל ממש;

ב. 6 חודשים מאסר, שלא ירכזו אלא אם יעבור הנאשם את העבירות בהן הורשע, למעט היוזק לרכוש, בתוך שנתיים ממועד סיום ריצוי עבודות השירות;

ג. קנס בסך 500 ₪ או שלושה ימי מאסר תמורה אם לא ישולם. הקנס ישולם עד ליום 1.3.2020 בתשלום אחד;

ד. פיצוי לכל אחת מהמלונאות (עדות תביעה 1 ו-2) בסך 1,000 ₪. הפיצוי ישולם בתשלום אחד עד ליום 1.3.2020. אי-עמידה בתשלום תביא לפירעון מיידי של הפיצוי ולתוספת הפרשי הצמדה וריבית פיגורום

כחוק.

יש לשלוּח לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ו' כסלו תש"פ, 04 דצמבר 2019, במעמד הצדדים.